

Hüseyin Fevzi Bir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüseyin Fevzi Bir (1983-)

1983 yılı haziranında dünyaya geldi.üç gün süt emdi.sonra çiğ et yedi kıımız içti.okul çağına kadar ata bindi,iz sürdü. ilköğrenimini kızılörende yaptı.yedi yıl boyunca sandıklı anatolian high school da okuyup bu okulu birincilikle noktalandı.öğretmenlerinin dikkatini yedi yılın sonunda çekebildi ancak.yedi yıl içerisinde varla yok arası bir halde idi.edebiyata olan düşkünlüğünü tam zıttı olan branşı matematiği tercih ederek bastırmaya çalıştı.fakat başarılı olamadı.matematik öğrenimi görürken bıyığidökülen genç rumuzu ile şiirler yazmaya başladı.hüseyin fevzi biri fevzi bir yapan da işte bu bıyığidökülen genç oldu. kimsenin umurunda olmayan bir gençti.şiirleri hiç okunmuyordu.ama o ısrarla yazmaya devam etti.psi-dan adlı dergide şiiri yayınlanıncaya kadar..şu an karşı binada oturuyor.evli değil...sevgiyle

Aşk mı bu

fosilleşse yüreğin
silip atsan beni
sonra kapatsan yüreğini
etiketsiz kalsa hayat defterin
ve bir tercih yapsan
ya benden yana
ya da bende ki senden yana
asansör boşluğu gibi kalakalsam sonra
mimik özürlü gibi
ne gülebilsen ne ölebilsen
olmazsa olmazların olsa mesela senin
ben olmasam mesela
sayı saymasını unutsam
sen bir misin iki misin bilemesem her saymalarımda
göz bebeklerimden irin aksa unutmak için okuduğum/
şiiirlerin üstüne
şiiirlerimin üstüne.
pis koksam hamam böcekleri gibi
her espride rencide etsem kendimi mesela
ne seni geçebilsen ne senden geçebilsen.
kapasiteyi zorlasam
dilim titrese mesela
birde mazeretlerin olsa senin
çürümelerin olsa mesela
gülümsemelerin olmasa
öfkelerin saçlarından gür olsa mesela
kin kusup ölesin gelse

ayrılmaların olmasa maziden
tüm yürümlerin karanlık tünellerde bitse
karartsan tüm fenerleri
denizler küllense
gemiler tünese ışıksız koylara
kararsa dipsiz kuyuların
olsan benden başka herkesin mesela
ayrılсан mesela benden tümüyle
vedanın göstergesi olsa trajik çizgiler gülümsemende
ne ağlasan
ne de ağlamaktan yıkılsan
başlayabilsem mesela ben yeniden
/senden sonra
yazabilsem çok geçmeden
bir varoluş efsanesi
ayrılığının aynı gün ki gecesi
ama vermesen bana bir kaçış vizesi
en karanlık zindanda gözümün kenarına asılı bir yaş koysan
ne aksa
ne yaksa gözümü
seferlere çıksam sehere doğru zindanlarında
gurbet yorgunu olsam
ama gurbeti ne sen
ne de ben yaşasam
bıraksam ihanetin peşini sonra
ihanet zamanın kendisi olsa mesela

ihamet bir zaman gemisi olsa
sinir vadilerinden sular içsem mesela
iğrenç yosunlar görsem sularda
sağlığa zarar içsem yine de
ölmeksiz atlatabilsem her seferde
ve sonra yine gelsen
seni yirmi dört pare top ateşi ile karşılasam
uzak bir ülkenin temsilcisi gibi mesela
hazır kıta dursam yanında
delici bakışlarla sorgulasan beni
kalp krizi basit kalsa acılardan
sende yükseldikçe bende alçalsa sevdan
abide kalsa geçmiş
tortulansan
sonra huysuzlaşsan
soysuzlaşsan mesela
hırsızlaşsan
yine de sana kuramasam bir pusu
yine yenilsem
kililensem dirayetsiz gözlerinde
tek meselem olsan
felsefem olsan mesela
nefesim kesilse
koksa nefesim
dünyanın bir küresi sen olsan
öbür küresi ben olsam mesela

eski kafa kağıtlarımız verilse yeniden
eski paralar geçse mesela
demir perdeler çeksek geleceğe
ve denize paralel uzanan sıra dağlar gibi uzansak
geçirmesek ne tozu ne dumanı iç kesimlerimize
çorak kalsa da topraklarımız
asit yağmursuz olsa
bir hayal gizlesek sonra
bir hayal de bin keşke olsa mesela/
keşkeler son bulsa sonra
yol tükense.
kan tükense mesela.
ıstırap diz boyu iken
istifa etsek hayata.
acısa içimiz. acısa dışımız
kültigin yazsa tonyukuk yazsa ve ya kim yazdıysa
bir kaç anıt da bizim olsa mesela.
tek serzenişin
ben.
tek serzenişim
sen olsan.
olağan bir yaşam dilemek varken
duam senin için olağanüstü olsa mesela
kanun hükmünde kararnameler gibi olmasak
olduk mu kanun gibi olsak mesela.
yaşamak gibi yapmasak mesela
yaşasak.
sorgulasan beni yeniden mesela

ciddi olsa soruların
cevapsız kalmasa soruların mesela
ve dört bile olmasa yanışım.
ilk yanışım sen olsan mesela.
/ilk yanışım gibi.

Hüseyin Fevzi Bir

Azraili beklerken

bir kervan soluklanır gölgemde
belki gölge soluklanır.
yükü ağır kervanın
ölüm taşır, ölü taşınır
başucumda sükuta ermiş bir dede
şehadet mırıldanır
tırnaklar hissederim sonra enseme
ve bir kurt boğazlanır bende
boğaz kanlanır
kanda yeni bir hayat canlanır
gölgem gider ansızın
kervan ayaklanır
Hüseyin Fevzi Bir

Bölge mahkemesinde bir aşk hikayesi

Bölge mahkemesi.

Mahkemenin son celsesi.

Celsede bir gönül işçisi.

Ve işçinin yasak ilişkisi.

İşinin acemisi.

Bekli de acemlisi.

Acemiliğin belirtisi,

Yalan yanlış ifadesi.

"Hakim bey bizimkisi

Yasak olduğu için mi güzel

Güzel olduğu için mi yasak"

Hakimin gelişkisi.

"Evladım sizinkisi

Ne züleyha kadar haram

Ne de Yusuf kadar kutsal.

Sizinkisi

Saf bir aşk hikayesi."

Hüseyin Fevzi Bir

Cehennem

çekil cennetimden
çekingenliğimle bırak beni
ve çekildikçe daralt çemberi
mahrum et, en tatlı nimetimden

Hüseyin Fevzi Bir

Deli

ben,
tahtsız bir kral soyu,
bir karış toprağa aç.
sen,
zından karanlığından koyu
ve kendine yok faydan

bana mı olacaksın ilaç.

Hüseyin Fevzi Bir

Demir kadeh

İlk yudumu içtim.
Vakit ikindi.
Zevkine değildi.
Kederdendi.
Ölüm değildi belki.
Yine de kederdi.
Unutmaya içtimdi.

Azalmıyormuş meğer.
Kader bildiğimiz keder.

Bayrağım yarıda şimdi
Demirden kadeh küflendi.
İçtiğim her yudum
Yine kederde düğümlendi.

Hüseyin Fevzi Bir

Fakir

ben fakir bir ülke

bir anıt kadar eski

bir acı, bir yalnızlıktı

miras hakkım

ben de sana bin acı, bin yalnızlık

miras bıraktım

Hüseyin Fevzi Bir

Fıskıran

sel değildir bu akan/
akan benim doruklardan
ve her dorukta haykıran

benim.
ve benim fıskıran topraktan

Hüseyin Fevzi Bir

Hücreler

Her oda bir zindan.
Ve her zindanda kan tutan,
Ölüm kokan,
Bir lisan.

Her odada bir zindan
Ve her zindanda yosun tutan.
Yosun tutan geçmişine format atan,
Bir insan.

Hüseyin Fevzi Bir

İhtiyar

git hadi

göç ihtiyarlatır adamı

ihtiyar bakışında korku kralı

git durmadan git

son merhaleyi

bilmeden git.

Hüseyin Fevzi Bir

İntegral

kolay değil almak
integrali
ivedi bi günün karanlığında
kolay değil almak
integrali
hangi duygunun karamsarlığında
kolay değil almak
integrali gülüm
eksiyle artı sonsuz aralığında..

Hüseyin Fevzi Bir

Kan tutan koku

idam kokan yalnızlığım
ve yalnızlığımda kan tutan,
kelle satan,
kemik atan kurnazlığım.
Hüseyin Fevzi Bir

Karşı kimlik

bir millete karşı mahkeme kuruyorduk içimizde,
kendi öz benliğimizde.
sorgulanmıyorduk,
sadece aşağılanıyorduk.
yargıtay, danıştay yoktu bizde
tek celsede karar verip,
kültürümüzden boşanabiliyorduk.
sarsıntı olurken hislerimizde,
görevden uzaklaştırılıyorduk.
tanikken sanık oluyorduk.
muhteşemler varken tarihimizde
Türk'lükten utanıyorduk,
belki de utandırılıyorduk.

bir millete karşı mahkeme kuruyorduk içimizde,
kendi öz benliğimizde.
esir doğuyorduk,
salıncaktan önce darağacında sallanıyorduk.
umut yokken görmeyen gözlerimizde,
bir ümit diye at gözlüğü takıyorduk.
hayal ediyorduk, heves yaşıyorduk.
çürürken tarih, susarken şair, küserken şiir
hıçkırıklar yazılıyken Çanakkale'mizde
heri potır okuyabiliyorduk.

bir millete karşı mahkeme kuruyorduk içimizde
kendi öz benliğimizde.
aç bırakılıyorduk,
açıkta bırakılıyorduk.
uyanmasın o azgın ruh diye,
bin yorgan örtüyorduk gecelerimizde.
yine de üşüyorduk, üşüyordu tarih
dokunulmazlıklarımız oluyordu geleceğimizde,
ve sadece geçmişimize küfredebiliyorduk.
ağlarken Seyit, kusarken Boğaz
çanakkale yi geçebiliyorduk.
Türk'üz diyorduk kısık ateşimizde
haykıramıyorduk.

ve biz ancak bize karşı yeniliyorduk seferlerimizde..

Hüseyin Fevzi Bir

Lanet

ağır olur dağların laneti
ve hangi lanet lanetler seni.
yine ağır olur dağların laneti
ve hangi lanetin ezikliği iteler seni.
Őeytan-ı lain gibi.
Hüseyin Fevzi Bir

Mantalite

kanlı bir destan benimkisi
köhne ömrümün en uzun süresi
çelişkilerle biten
matematik mühendisi
künyemin en ağır, en yanlış mantalitesi
oysa bir destan daha var bende
heykeli dikilesi
gerçek kimliğimin hazinesi
ömrümün kuzey köşesi
gür duygularım
anka ile yeniden tüllenen
alevlenen
filizlenen
her hücremde bir bayi
ve bayilerde tükenen
edebiyat dergisi
Hüseyin Fevzi Bir

Matematikçinin aşkı

ve tek farkımız
kromozomlarımız
sen x
ben y
ve
eger matematikse kromozom
ben sana bağlı değişken
sense bağımsız...

Hüseyin Fevzi Bir

Mezar yangınım sen

Mabetler titredi, hıçkırdı Yedikule
Zindan oldu yürek,
Kafesleşti saray.
Şefkat buhranında eski şehzade,
Ser verdi, sır oldu.
Kardeşini katlettiğin o menem yerde
Al beni de toprağına İstanbul.

Yağmaladığın umutları say yalansız
Ve sende yaban olan duyguları.
Say sende günah olan kaç günahsız
Ve yozlaştırdığın bu kaçınıcı inançsız.
Say kaç oldu benle beraber,
Zemzem kuyusuna işeyen imansız.
Maddenin manayı ezdiği yerde,
Koy beni de çöplüğüne İstanbul.

Ödünç verdiğimiz hayallerimiz vardı bizim
Ve bir karın tokluğına ödün verdiğimiz,
İdeallerimiz.
Sonra ölümsüzleştirdiğimiz kinimiz vardı bizim
Öksüzüz diye kendimize ödül verdiğimiz.
Bir önderimiz vardı bizim,
Her gecenin ölü saatlerinde söz verdiğimiz,
Ömür verdiğimiz,
Tinerlerimiz.
Örgütlendiğimiz her lanet yerde
Vur hançerini göğsümüze İstanbul.

Kirpiklerine rimel mi dokundu ne,
Sen, eski sen değilsin.
Riya sinmiş tüm benliğine,
Sen kendinde değilsin.
Bakışlarında küf kokusu,
Fersiz manalar düşmüş bedenine
Ve sende mana bulan kızıl elma çürümüş.
Söyle, somurtuş niye,
Hangi meçhule gider bu gemi,
Ya indir beni en müsait yerde
Ya da koy yüreğini yüreğime erkekçesine
Anlat İstanbul.

Hüseyin Fevzi Bir

Mısralar Yetmez Bazen

ne ki

karizma; tribünlere oynamakmış meğer

...
şeyircisiz bir stadda

...
kendinden kaçmakmış

...
şefilleri oynamakmış bazen

...
hayaata tutunmakmış

...
şiiirden anlayıp,aşktan anlamamakmış

Hüseyin Fevzi Bir

Nargile

tömbeki değil uyuşan beynimde
nargileden afyon çekiyorum
ve bir gurultu
gözlerim duman dolu
nara yükseliyor sonra içimde
kusuyorum
ve ansızın
narkotiklere vuruluyorum
Hüseyin Fevzi Bir

Necip'ce

ayaklar çekmez mi

cezasını,

akılsız başın.

ve hesabı sorulmaz mı

sandın,

attığın her karışın.

Hüseyin Fevzi Bir

Sevgili

sevgili..

en ücra koyunda demirlediğim gemi

körfez yosunu değildir bu kokan

diyarlar aştıran aşkın gizemi

bir okyanus mu?

ve okyanusta kaybolan namus

yoksa bir kabus mu?

yok yok bir dirheme bin dilek tutan

bir korsandır aslında koynunda yatan...

Hüseyin Fevzi Bir

Şiirlerin Sultanı

Tuhaftı bugün, korkunçtu
Rüyamda olmayanlar olmuş,
Ölmeyenler ölmüştü.
Gurbet yalnızlığı serseri gönlümde,
Fetihsiz seferlerle gecemi bölmüştü

Utangaç ve kirli bir gündüze,
Merhaba diyen feriz gözlerim;
Beton duvarlar,
Kalıp insanlar,
Aş için kopan bilekler,
Aşk için atan yürekler,
Annesiyle mutlu bebekler
Görmüştü.

Hükümsüz bir ızdırabın içindeydim,
Boş vermişliğin pençesinde
Hayallerimin arka bahçesinde,
Ve anneme yazdığım ilk mektubun
Son hecesindeydim.
Tuhaftı bugün,
Köhne odamın haykıran sessizliği,
Nisan yalnızlığından üşümüş,
Dualarımın şehri bağdat bile
Bugün düşmüştü.

İçim, annem için, için için yanarken,
Serin bir ırmağın akışına bıraktım kendimi,
İçim; içimdeki korkunun sebebini ararken
Masal ülkemde bir ceylan vurmuştu kendini,
Ve bugün bulmuştu niçinler içinini.

Pusulasız yola çıkmış gibiydim,
Şuskun arka sokaklarda,
Öfkeli denizin tükenmez azarlarını,
Annem gibi işittim.
Martılar bile susmuştu bugün,
Ve ezanlar daha yanık, daha uyanık okunmuştu bugün

İçimdeki uçurumlardan düşecek gibiydim,
Aşkın tarifini bugün unutmuş,
Geçmişimle, geleceğimi bugün yutmuşum
Tuhaf günün, hain karanlığına örterken perdeleri,
Öksüz gibiydim,
Lokmalar zehir, zehirler panzehirdi bugün.

Sükut, belki son sükuttu bu,
Çiğliklerden daha yırtıcı bir sükuttu bu,
Boynu bükük, mahzundum bugün,
Keşfedilmemiş kıtalarda mahkumдум bugün.

Yangın yoktu, ateş yoktu,
Ama kopan fırtınanın kopardığı,
Telaş çoktu odamda,
Titreyen parmaklarımda hal yoktu, derman yoktu.
Ama parmaklarımdaki ahizede,
Ses çoktu, azap çoktu.
Bir çırpıda söylemişti doktor yokluk kokan cümleyi
Bana asırlar kadar uzak
Ona saniyeler kadar yakın
Annen rahmetine kavuştu Hakk'ın.

Yüreğim parça parça, nefesim kesik kesik,
Gözyaşım ateş, hıçkırıklar kardeş olmuştu
Gideremedim.
İlk mektubum son olmuştu gönderemedim.

Gösteremedim anneme duyguların
En tatlı, en mutlu, en şereflişini,
Söyleyemedim hayallerimin,
En kuytu, en ücra, en gizlisini,
Gönderilmemiş mektuplar serisi dolmuştu bugün
Asra bedel bir gün olmuştu bugün.

Bana yakın ama benden uzakta,
Benim için ama benden habersiz
Annem....
Tiktakları son kez vurmıştu,
Kalp saati durmuştu bugün.

Baharı müjdelerken mevsimler,
Hüzün düşmüştü odama fecre kadar,
Şimdi karanlık aydınlığa ederken veda
Erken gittin anne, affet diyemedim elveda

Tuhaftı bugün, korkunçtu
Gurbet yalnızlığı, serseri gönlümde fetihsiz seferlerle
Gecemi bölmüştü
Son hevesim,
Ilık nefesim,
Can kafesim,
Hayalim ölmüştü,
Destek duvarım,
Kan damarım,
Annem ölmüştü,
Zaten tuhaftı bugün.

Hüseyin Fevzi Bir

Yağmur duam

Kafileler gönderdim sana duygu yüklü.
Ve her kâfilede biraz ben vardım.
Her boyama biraz sen katıp,
Her tuvalde seni anlattım.
Aslı ile şirin hevesli,
Leyla gelirken bana,
Halici gerdanlık diye boynuna taktım.
Azıcık tebessüm et,
Kutsal bir gülüş ver bana
Gülüşün serinliğinde,
Zaman dursun kum saatinde
Kendini Fatih'e verdiği yerde
Al koynuna da beni İstanbul.

Diz çökeyim, el öpeyim.
Beklentisiz bekleyeyim.
Söyle seni nasıl seveyim.
Karada gemi yürütmek nedir ki
İste sen, sana başka bir deniz getireyim.
Kuleler dikeyim fildişinden, Sinan'a inat.
Ve dikilen her kulede kimliğimi yitireyim.
Kandilli küfürler edeyim, senden uzak herşeye
Ve benden uzak.
Senin için olayım asi ve hoyrat.
Senin için olsun canlı ve memat.
Kalemim elinde, fermanım sende.
Sevgimin sekteye uğradığı yerde,
Kır kalemi benim için İstanbul.

Terbiyecim ol, al kırbacı eline
Vur hayâsız beynime.
Bazen boşlukta şaklat kırbacı
Beynim yerine,
Dalga geç benimle İstanbul.

Benimkisi bir züğürt tesellisi,
Lehim tutmaz sevdalardayım.
Ve kimsesizlerin en kibirlisi,
Amin yetmez dualardayım.
Körler mahallesinde,
Ayna sattığım yerde,
Kuruntum ol, avuntum ol İstanbul.

Firavun ben, Musa sen
Tanrılık iddiasında kaskatı olan ben,
Kilitli gönüllerde hür gezen sen.
Direncim kırıldı, ruhum daraldı.
Haydi böl denizi ortadan ikiye
Ve bir yol çiz Marmara'dan Kızıldeniz'e
Firavunun imana geldiği yerde
Esir et beni ruhunda İstanbul.

Güvercin gibi ürkek
Ve cam kıran çocuk kadar korkak.
Ev sahibim sen, cam kıran ben
Kapında geçti çocukluğum.
Şimdi ayrılıksa vakit,
Ağlamaksa nedensiz
Ve gidilecekse illaki
Ver topumu bana İstanbul.

Hüseyin Fevzi Bir

Zehir mısra

yanık nağmeler dökülürdü dudağımdan
duyan olmazdı
modern değillerdi belki
belki geri
veya çok ileri
nağmeler dökülürdü dudağımdan
şair gibi..

yanık nağmeler dökülürdü dudağımdan
soran olmazdı
muhtaçtım belki
huzura açtım
karın tokluğuna çalışırdım oysaki
dünyayı taşırdım sırtımda
mola taşına koyup bazen dünyayı
dökülen nağmeleri toplardım
hamal gibi...

yanık nağmeler dökülürdü dudağımdan
gören olmazdı
musallat olup birilerine
kara mizah yapardım
gülen olmazdı..
mizana çekerdim sonra kendimi
her isyana bir kesik atardım
belki ayrılırdım parçalarıma
ve her parçam bir nağmem olurdu
birken binler olurum belki
sonra milyonlarca nağme
mahşer gibi...

Hüseyin Fevzi Bir